

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CARIERA PREOTEASCĂ

Sf. Ioan Gură de Aur în neîntrecuta sa carte „Despre preoție“, spune că *iubirea față de Hristos* trebuie să fie imboldul pentru cel ce se preotește. Nu dorința de îmbogățire, setea după comori pământești ce putrezesc, vânarea după deșertăciuni lumesti trecătoare, lauda și renumele, ci iubirea Mântuitorului celui răstignit și căutarea comorilor cerești veșnice. Celce intră în slujba lui Hristos să-și aducă aminte de cuvintele Lui: „Nu poate sluga să fie mai presus ca stăpânul“ și „cel ce vă urește pe voi, mai întâi pe mine m'a urât“. A sluji lui Hristos înseamnă a-i imita viața Lui, a-ți îndrepta mai mult privirea spre împărăția cerească unde tronează El, stăpânul tău; a-i asculta zilnic în liniștea conștiinței tale cuvintele Lui, și a le sămăna cu mâna largă împrejurul tău; a-ți modela inima după inima Lui, spre a simți și a vedea nenorocirea din lume pentru a ști plânge cu cei ce plâng; a fi gata totdeauna la faptele îndurării trupesti și sufletești; a avea răbdarea Lui, în fața răutății omenești și a batjocurilor; a nu te înfricoșa de spinii ce-ți vor sângera mai curând sau mai târziu fruntea, fața și picioarele în calea vieții; a ști să urci cu resemnare muntele suferinții; când ți se va cere, să te lași pironit pe cruce pentru a spori sângele martirilor Lui, cu care Dumnezeu stropește neconținut pământul, pentru a nu se da uitării sângele Fiului Său.

E grea dar sublimă cariera preotească. În clipa hirotonirii preotul primește în sine duhul lui Hristos, puterea Stăpânului său cu care închide și deschide ceriul, leagă și desleagă păcatele și coboară harul de sus. Prin mâinile lui, Stăpânul său Hristos, se dă în jertfa liturgică spre hrana credin-

cioșilor. Deși stă pe pământ, preotul când Săvârșește slujba la altar, se înalță oarecum la cer, fiind înconjurat de mulțimea îngerilor.

Preotul, de când e lumea a reprezentat ceriul pe pământ. El grăește cuvintele lui Dumnezeu. Lumina cerească prin biserici coboară în lume. Cuvântul divin luminează cărările vieții, mângăie, întărește și hrănește sufletele. Ce-ar fi lumea fără lumină și sufletul fără cuvântul lui Dumnezeu?

Preoția este o binefacere pentru omenire. În lupta cea sălbatecă pentru pâine, pumnul ar fi a tot stăpânitorul, dacă preoții n'ar ținea trează în inimi iubirea, care naște mila. Fără iubire și fără milă, înzadar am vorbi de dreptate, societate omenească, civilizație și altele. Cineva a zis că, acela care închide bisericile trebuie să sporească numărul temnițelor și al jandarmilor.

Aceste și multe alte considerații de felul acesta ne vin în minte când ne gândim la criza mare de preoți, de care suferă azi biserica. „Secerișul e mult și secerătorii puțini“, a zis Mântuitorul.

Frigurile grabnicei îmbogățiri a cuprins și pe bătrâni și pe tineri. Aceștia din urmă nu mai vor să știe de smerita carieră de preot. O diplomă de bacalaureat trebuie doar bine valorificată, pentru ea e prea umiltoare și sărăcicioasă preoția, care-ți dă de lucru cu poporul. Departe de grija materială, departe de suman!, — doar'odată trăiesc și eu, își zice azi aproape fiecare tinăr, chiar ieșit din popor. În această mentalitate a tineretului se ascunde o mare primejdie pentru viitorul țării.

Oare ce-ar fi de această țară mărită, dăruiată nouă de Dumnezeu, dacă ne-am

lepăda toți intelectualii de contactul cu poporul și mai ales l-am lăsa fără îngrijire sufletească? Dacă nu i-am mai vorbi despre Dumnezeu și voia Lui? Dacă nu l-am mângăia în suferințele lui multe? Sau e cineva atât de naiv să creadă că școala și mult trâmbițata „cultură“ poate înlocui biserica, pe preot, credința în Dumnezeu și mângăerile religiei? Dumnezeu e cel mai mare binefăcător al poporului muncitor și slujitorul Lui văzut e numai preotul.

Ce fel de iubire de țară și neam au aceia cari disprețuesc preoția, instituția care grijește de sănătatea sufletească a poporului, singura garanție a zilei de mâine? Cu ce siguranță veți dormi voi, lacomilor, pe grămezile voastre de aur, mâine, când poporul, își va pierde credința în Dumnezeu? Care patrie vă va apăra când în sufletul poporului se va stinge simțul de jertfă? Ce s'ar alege de țară dac'am alerga cu toții numai după bogății trecătoare, strivindu-ne unul pe altul?

Calca preotului e alta. El se desprinde de mentalitatea lumii, cunoscând deșertăciunea ei. El nu se înlănțue de pământ. Își iubește neamul și patria cunoscând că ele sunt orânduirii dumnezeiești, dar privirea lui se îndreaptă mereu spre cer. Preotul adevărat se deprinde zilnic a renunța la cele trecătoare pentru a dobândi cele veșnice.

Mai îngrijorător e să vezi familii vechi de preoți, în cari generații întregi au slujit la altar, cum își feresc azi copiii de preoție. Aceștia nu mai vor ca copiii lor să treacă prin arșița și spinii vieții, cari li-au oțelit lor sufletul. Urmașii lor de acum să aibă parte de odihnă și confort, cari aduc molesire. Doamne! oare aceasta să fie judecata cea din urmă a preotului părinte asupra sorții copilului său? Oare nu e mai rău ca vrând să-ți cruți copilul de greutățile vieții cari pe tine te-a oțelit și în suflet, oricum, ți-a coborât conștiința datoriei împlinite — suprema fericire aici pe pământ, să-l trimiți să îngroașe rândurile vânătorilor de noroc, cari sunt gata a sluji și lui Satana, numai odată să le scoată norocul în cale. „Ce-ar folosi omului de-ar dobândi lumea ntreagă iar sufletul și l-ar pierde? „Voi, preoților, cărora Dumnezeu v'a dăruit fii, au îi iubiți pe ei cu iubirea

acestei lumi? Nu voiți să le pregătiți lor raiul? Preotul care nu vrea ca din urmașii săi să mai ridice preoți, sau n'a mai iubit nicidecum pe Hristos, sau a fost năimit. Cel care s'a preoțit din vocațiune acela nu-și va închide ochii fără de a preda focul sfânt dela altar în grija măcar a unui copil al său.

Iată de ce noi apelăm în primul loc la preoții dăruiti de Dumnezeu cu fii buni, ca pentru binele lor sufletesc să închine măcar un fiu în slujba Domnului. Cariera preoțească, oricât de hulită ar fi ea, oferă un trai cinstit și așezat, iar binefacerile ei pentru semenii noștri sunt neprețuite.

Nu se poate ca în poporul nostru iubitor de Dumnezeu să nu se mai găsească tineri idealisti, râvnitori de comori sufletești. Acestora le strigă Hristos: „Luați jugul meu asupra voastră... că jugul meu e bun și povoaara mea ușoară“ (Mt. 11 v. 30), și veți găsi odihna sufletelor voastre. „Legea Românească“.

† A.

Colaborarea dintre familie și școală cu privire la educația morală*)

Concurența armonică a celor mai indicați doi factori educativi, cari sunt familia și școala, este o problemă de mare importanță în educație și formează obiectul preocupărilor multor persoane ce se ocupă de bunul mers al educației prin școală. Am zis anume armonică, deoarece în societatea noastră o astfel de colaborare a lipsit aproape cu desăvârșire. Despre necesitatea unei astfel de colaborări, își dau în primul rând seama, cei ce se ocupă cu educația morală a membrilor societății de mâine. Și aceasta îndeosebi în aceste timpuri, postbelice, când o mulțime de curente nesănătoase tind să acapareze, influențând în mod nefast și distructiv asupra sufletului tinerelor generații. Căci pe lângă tot progresul științific realizat în ultimul timp în diferite domenii, urmărind mecanizarea vieții, s'a format părera generală, recunoscută aproape unanim, că în ceea ce privește evoluția morală, trecem printr'o gravă criză. Principiul caracteristic,

*) Din cuvântarea festivă ținută la încheierea anului școlar dela liceul de fete „Regina Maria“ din Cluj.

ce stăpânește astăzi moda, rezultat al mecanismului vieții moderne, este ca prin efort minim să se ajungă la maximul de comoditate, de plăceri.

Această tendință utilitaristă e rodul crescut pe pomul materialismului teoretic și practic, ajuns la culmea dezvoltării sale în timpul de după război.

Fapt constatat e, și istoria — acest magister vitae — ne este martoră în această privință, că dacă instrucția nu merge paralel cu educația morală, urmează ca o consecință fatală decăderea societății, la baza căreia trebuie să stea principiile morale, deoarece cultura singură nu e un mijloc destul de puternic pentru cultivarea și păstrarea moralității. Cultura schimbă numai forma, în care es la iveală mișcările inimii, rafinându-le, dar nu schimbă, nu transformă înșasi inima, izvorul acelor mișcări și porniri. Sunt dela sine grăitoare cuvintele moralistului Auerbach, că „dacă altoeștitrandafirul, îi cresc lui alți ghimpi, dar tot ghimpi“ în fond. Faptul acesta apare pe deplin dovedit din trecutul omenirii. Progresul culturii n'a însemnat în acelaș timp și un progres al moralității. Perioadele de cea mai înaltă cultură, epoca lui Pericle în Atena, a lui August în Roma, a lui Leon X. în Italia, a lui Ludovic XIV. în Franța sunt în acelaș timp vremurile când începe decăderea moralității. Chiar faptul acesta l'a duș pe Rousseau în rătăcire, făcându-l să vadă rădăcina tuturor relelor în cultură, ceeace — la rândul său — iarăși e o exagerare, însă în sens opus. (Luthard).

Spre a fi obiectivi, trebuie să recunoaștem — deși cu durere — că până'n prezent cu privire la această chestiune greșiau însăși legiurile școlare, fiind legea învățământului de așa natură, că urmăria aproape exclusiv numai instrucție, împărtășire de cunoștințe, latura educației fiind lăsată aprecierii și priceperii fiecărui educator. Cu bucurie se constată, că prin noua reformă a învățământului se face un însemnat pas, însă încă tot nu cel potrivit, spre suplinierea lacunilor din trecut, acordându-se o mare importanță educației, nu numai fizice, ci și celei morale, spre a forma minți echilibrate în trupuri sănatoase.

Premițând acestea, se pune o întrebare de foarte mare însemnătate: unde'ncepe

educația morală? Incepe ea abia pe băncile școlii sau încă în casa părintească?

Școala primește copiii în mare parte cu mentalitatea deja formată de familie. Primul teren de manifestare socială pentru copil e familia. Aici a simțit pentru primadată blândețea vorbei, duioșia negrăită a sufletului de mamă, cinstea faptelor, cucernicia gândurilor, dreptatea dojanei, precum și revolta nedreptății, indiferentismul sau chiar disprețul față de ideal, jignirea insultei și multe altele. Dat fiind, că sufletul copilului e mai impresionabil și că cele observate în etatea fragedă a copilăriei în casa părintească se imprimă cu repeziciune și tărie în sufletul lui încă neexperimentat, deșteptând diferite deprinderi, mai târziu se vor întâmpina greutăți enorme în tendința desrădăcinării și a înlocuirii lor cu altele; educația primită în familie fiind cea mai hotărâtoare pentru soarta viitorului om de mâne și ea se resimte în tot restul vieții.

Peste faptul acesta foarte adeseori se trece prea ușor cu vederea, ceeace constituie o mare greșală educativă. După cum cursul unui râu se poate îndrepta în altă direcție cu atât mai ușor, cu cât se va încerca aceasta mai aproape de izvor, așa și copilul va fi mai ușor influințabil în anumite direcții voite, începându-se educația lui chiar din leagăn, din primele zile și ani ai existenței sale pământești, când încep deja să se manifesteze înclinările și însușirile atavice, pe cari fiecare copil le aduce cu sine, ca un patrimoniu, ca o zestre intelectuală. Gândiți-vă numai la „Grui-Sânger“ al lui Alexandri. Astăzi au ajuns acele vremuri patriarhale, când se credea, că sufletul copilului e o hârtie albă, născându-se fără însușiri, acestea fiind considerate ca produsul ulterior al educației primite. Pentru cei ce ar mai împărtăși încă și astăzi această convingere, îmi țin de datorință de a le aminti, că nici în cazul acesta nu sunt scutiți de anumite îndatoriri, având grija de a nu lăsa să se graveze pe această hârtie immaculată numele diavolului, înclinarea spre porniri rele.

Din toate acestea, precum și din alte considerațiuni neamintite din lipsă de timp, rezultă, că primii educatori ai copilului sunt părinții, cari au marea și sfânta chemare de a veghia, ca primii pași ai noului născut

să fie îndreptați spre zările senine ale adevărului vecinic. Deopotrivă de greșită este și concepția celor ce așteaptă tot dela școală, neocupându-se cu copiii lor sub motiv, că vor învăța mai târziu cum să se poarte, precum și a celor ce-și închipue, că opera lor de educatori încetează în clipa, când copiii le trec peste pragul școlii. La toate acestea se adaugă o greșală de proporții și mai mari, anume acțiunea nefastă, prin care se contrazic — în anumite cazuri — eforturile făcute de factorii școlii pentru formarea personalității morale, încurajându-se producerea unei reacțiuni în creierul copilului față de părinții săi sufletești, scăzându-le prestigiul în ochii elevului.

(Va urma)

INSTRUCȚIUNI

pentru aplicarea art. 45, 47, 48, 49 și 50 din legea pentru regimul general al cultelor, promulgată prin înaltul decret regal Nr. 1093 din 1928 și publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 89 din 22 Aprilie 1928.

II.

Religiunea copiilor (art. 47, 48 și 49 din lit. c.)

1. Copii legitimi:

a) Copiii născuți din căsătorie dacă amândoi părinții sunt de același cult urmează cultul părinților;

b) Dacă părinții sunt de diferite culte, tatăl va determina cărora din cele două culte — al tatălui sau al mamei — va aparține copilul.

Convențiunile referitoare la fixarea cultului copiilor, încheiate fie anterior legii din 22 Aprilie 1928, fie posterior ei, sunt nule și de nul efect, dreptul de alegere al tatălui neputând fi mărginit. Sunt de asemenea nule convențiunile încheiate în același scop în timpul căsătoriei.

Pentru determinarea cultului copiilor nu se face nici o distincțiune după sex.

Dacă declarațiunea nașterii este făcută ofițerului stării civile de însuș tatăl (legitim), el va arăta cu această ocazie cultul căruia copilul va aparține.

Dacă tatăl (legitim) este împiedecat din orice motiv de a face declarațiunea nașterii în persoană sau prin procurator, el poate

face alegerea cultului căruia copilul va aparține prin act autentic (notarial) anterior înscrierii nașterii. Actul autentic va fi prezentat ofițerului stării civile de persoana care declară nașterea.

Dacă tatăl (legitim) e mort, dreptul de desemnarea cultului căruia copilul va aparține — dacă părinții sunt de deosebite culte — aparține mamei. Mama va putea determina cultul prin act autentic (notariat) anterior declarațiunii nașterii, act ce va fi prezentat ofițerului stării civile de persoana ce declară nașterea.

c) Copilul născut de femeie măritată care însă nu mai cohabitează cu soțul său va fi înscris în registrele stării civile ca aparținând cultului arătat de persoana ce face declarația, dacă această declarațiune nu este făcută de însuși soțul.

2. Copii nelegitimi

Copiii născuți în afară de căsătorie urmează cultul mamei.

Mama poate arăta cultul, ce urmează a fi înscris, prin act autentic (notarial) anterior declarațiunii nașterii, act ce va fi prezentat ofițerului stării civile de persoana ce declară nașterea.

Copilul născut în afară de căsătorie (nelegitim) nu va urma religiunea tatălui, chiar dacă acesta l-a recunoscut prin actul de naștere.

3. Dispozițiuni comune

În toate cazurile când tatăl sau mama are dreptul de desemnarea cultului căruia copilul va aparține, dacă declarațiunea nașterii este făcută ofițerului stării civile de o altă persoană decât aceștia și nu se aduce actul autentic care să constate desemnarea făcută, ofițerul stării civile va înscrie în registru cultul arătat de cel ce declară nașterea.

Tatăl sau mama care ar avea motive de nemulțumire, pentru înscrierea făcută referitor la cult, va putea cere rectificarea actului stării civile.

4. Copii găsiți

a) Dacă din vreun act scris sau din obiectele aflate asupra unui copil găsit rezultă o indicațiune asupra cultului ce părintele înțelege a se da copilului, copilul va aparține aceluși cult;

b) În lipsa oricărei indicațiuni asupra cultului, copilul găsit va urma cultul persoanei care se însărcinează cu creșterea lui;

c) Dacă copilul găsit a fost încredințat unui azil (casă de creștere) întreținut de Stat, va urma cultul ortodox;

d) Dacă încredințarea s'a făcut unei instituțiuni confesionale, va urma cultul instituțiunii respective;

e) Dacă copilul a fost încredințat unui azil (casă de creștere) întreținut de județ, va urma cultul majorității populațiunii din județ, iar dacă,

f) A fost încredințat unei instituțiuni (casă de creștere) întreținută de comună, va urma cultul majorității populațiunii din acea comună.

În cazul aliniatului *e* și *f* Ministerul Cultelor ținând seamă de majoritatea populațiunii aparținând unui cult, va determina pentru fiecare azil (casă de creștere) în parte, care este cultul, pe care îl vor urma copiii încredințați. Determinarea astfel făcută este obligatorie pentru ofițerul stării civile.

5. Copii adoptați

a) În cazul adopțiunii de către o singură persoană, a unui copil orfan de ambii părinți, dacă copilul este mai mic de 18 ani și dacă adoptatorul voiește aceasta copilul va urma religiuena adoptatorului;

În cazul când adopțiunea copilului orfan de ambii părinți, mai mic de 18 ani este făcută de doi soți și dacă aceștia voiesc schimbarea cultului copilului, acesta va urma cultul aceluia din adoptatori care e de acelaș sex cu el, deci băieții vor urma cultul adoptatorului, iar fetele cultul adoptatoarei;

b) În cazul adopțiunii de către o singură persoană, a unui copil mai mic de 18 ani ai cărui părinți trăiesc, copilul va urma cultul adoptatorului dacă acesta voiește și dacă ambii părinți consimt la schimbare; dacă numai unul din părinți este în viață, consimțământul acestuia este îndestulător.

În cazul când adopțiunea copilului mai mic de 18 ani, ai cărui părinți trăiesc, este făcută de doi soți, dacă aceștia voiesc, copilul va urma cultul aceluia din adoptatori care e de acelaș sex cu el, adică bă-

ieții vor urma cultul adoptatorului, iar fetele cultul adoptatoarei, aceasta însă numai dacă părinții consimt la schimbare; dacă numai unul din părinți este în viață consimțământul acestuia e îndestulător.

Formalități

Adoptatorul se va înfățișa în persoană sau prin procurator cu procură specială și autentică (notarială), înaintea ofițerului stării civile al domiciliului său. Dacă părinții adoptatului, sau numai unul din ei sunt în viață, se vor prezenta în acelaș mod și aceștia.

Adoptatorul va prezenta ofițerului stării civile copia actului de adopțiune, spre a se stabili dacă adoptatul e orfan sau e o persoană ai cărei părinți sau unul din ei trăiesc.

Ofițerul stării civile, după ce se va asigura de identitatea celor ce se prezintă înaintea sa, va lua act de declarațiunile lor referitor la schimbarea cultului adoptatului și va încheia proces-verbal.

Identitatea se poate stabili prin buletinul de înscriere la biroul populației, prin alte acte cari stabilesc neîndoelnic identitatea sau prin cunoștință personală a ofițerului stării civile.

Procesul-verbal va cuprinde prenumele, numele, vârsta, profesiunea, confesiunea și domiciliul persoanelor ce se înfățișează ofițerului stării civile; prenumele, numele, confesiunea, locul și data nașterii adoptatorului și declarațiunile făcute ofițerului stării civile și de persoanele ce se înfățișează; dacă adoptatorii sau părinții nu știu, nu pot sau nu voiesc a semna, se va face mențiune de aceasta arătându-se cauza împiedecării. (Form. Nr. 8 și Nr. 9).

Consimțământul părinților poate fi dat și prin act autentic (notarial) în acest caz fiind dispensați a se prezenta înaintea ofițerului stării civile.

Dacă condițiile cerute de lege sunt îndeplinite, ofițerul stării civile va face mențiune de schimbarea cultului pe actul de naștere al adoptatului. Dacă actul de naștere este înscris de alt ofițer al stării civile decât cel al domiciliului adoptatorului, acesta va interveni la păstrătorul registrelor pentru facerea mențiunilor.

Mențiunea va cuprinde data când decla-

rațiunea s'a făcut și cultul la care se trece. Ea va fi dată și semnată de ofițerul stării civile.

Mențiune de schimbarea cultului nu va putea fi făcută anterior înscrierii adopțiunii în registrul stării civile.

De schimbarea intervenită se va încunoștiința reprezentantul cultului căruia adoptantul a aparținut cât și celui care aparține.

Ministrul Justiției, Ministrul Artelor și Cultelor,
Stelian Popescu m. p. Al. Lapedatu m. p.

Condițiunile de primire în seminariile teologice ale Statului

Ministerul cultelor și artelor aduce la cunoștința celor interesați, că la 5 Septembrie 1928 se va ține concurs pentru ocuparea burselor și solvelor vacante în *cl. I-a la seminariile teologice ale Statului*, pentru anul școlar 1928—1929.

Sunt vacante:

La seminarul central, București 20 burse și 12 solve; la seminarul Iași 33 burse și 5 solve; la seminarul R.-Vâlcea 25 burse și 5 solve; la seminarul Curtea de Argeș 25 burse și 5 solve; la seminarul Buzău 35 burse și 5 solve; la seminarul Galați 25 burse și 10 solve; la seminarul Huși 22 burse și 10 solve; la seminarul Constanța 25 burse și 10 solve; la seminarul Dorohoi 20 burse și 15 solve; la seminarul Chișinău 15 burse și 25 solve; la seminarul Edineț 40 burse; la seminarul Ismail 30 burse și 5 solve.

La concurs nu pot fi admiși decât fii de români, de religie ortodoxă de răsărit, cari vor face cereri la direcțiile seminariilor respective, *între 15 și 31 August*. Cererile vor fi semnate de reprezentanții legali ai candidaților și vor fi însoțite de următoarele acte:

Actul de vaccinare sau dovadă că a zăcut de vârsat: certificatul dela parohie, că a fost botezat în religia ortodoxă de răsărit: extractul de naștere, din care să se constate că aspirantul până la data înscrierii, *nu a trecut vârsta de 15 ani*; dispensă în plus nu se acordă; certificatul primăriei locale, prin care să se constate calitatea de fiu de român; *certificatul de absolvirea unei școale rurale sau urbane*; certificat de bună purtare, pe hârtie nețimbrată, eliberat de direcția școalei primare de unde a terminat cursurile, precum și certificatul de situația materială a reprezentanților legali, eliberat de percepția locală.

*

Concursul începe la 5 Septembrie înaintea comisiunii compusă din 3 membrii instituită de ministerul cultelor și artelor dintre profesorii respectivi.

În prima zi a concursului aspirații vor fi supuși unui examen medical.

Vor fi respinși cei slabi de constituție, nedesvoltăți, atinși de boale ereditare și alte defecte. Apoi vor fi supuși unui examen muzical, la care vor fi respinși cei lipsiți de voce și auz muzical. Aspirații admiși vor fi supuși la două feluri de probe: scrise și orale.

Aspirații, care au obținut media generală cel puțin 7, vor fi recomandați ministrului spre a fi admiși bursieri sau solvenți în ordinea clasificării și în limitele locurilor vacante la fiecare seminar.

*

Pentru orice alte informațiuni doritorii se vor adresa la cancelaria seminarului respectiv.

Cererile se pot înainta și prin Consiliul eparhiei noastre.

Către toți scriitorii bisericești

— Apel repetit —

După 4 ani de muncă încordată sunt aproape de a-mi termina operele:

1. *Lexicon Biblic, Bisericesc și Teologic* (cca 15 mii de articoli enciclopedici), în 2 volume.

2. *Galeria scriitorilor bisericești* (cca 2000 autori).

Restul materialului de prelucrat, pentru ambele opere ar fi numai *datele biografice* ale unor scriitori bis. și în special ale celor moderni.

Dacă activitatea literară a acestora o pot găsi prin Bibliografii și prin biblioteci, — nu le pot găsi însă datele biografice, relative la viața și la situația lor culturală și misionară. Acestea *trebuie să mi-le servească fiecare deosebit*.

Lipsa acestor informații, nu numai că îmi îngreunează situația, dar mă și împiedecă chiar, întru terminarea cu succes și întru desăvârșirea acestor opere.

De aceea rog — **acum a 3-a oară** — pe toți m. o. scriitorii bisericești, să binevoiască, îndată ce vor lua știre de acest apel, a-mi trimite o scurtă *schită biografică cu date asupra vieții lor* (d. p. când? unde s'au născut? Când? unde și ce au studiat? Calitatea funcțiunei actuale etc.), *precum și asupra activității lor literare, în domeniul teologiei, a pastorației și a vieții bisericești* (Ce au scris? Când și unde au publicat? În volumn ori prin reviste?)

Insuccesul acestui apel va justifica eventualele lipse și scăderi ce se vor observa în acest punct, în operele ce le voi termina încurând.

Dr. D. Voniga,
preot, publicist
în Ghîroc (lângă Timișoara).

CRONICĂ

Știre personală. *Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Nicolae Ivan, s'a re'ntors din vilegiatură la reședință, complet restabilit.*

Prim-articolul „Cariera preoțească“ îl reproducem din „Legea Românească“ revista bisericească a eparhiei Orășii. După inițiala cu care e semnat e scris de P. S. Sa arhiepiscopul Andrei Crișanul. Rugăm pe on. noștrii cetitori preoți, să-l citească cu luare aminte și'n deosebi cei cari au copii absolvenți de liceu, să-și lase sufletul stăpânit de frumoasele idei și sfaturi ce conține.

Hirotoniri. În zilele de 19—21 August au fost hirotoniți întru diaconi și preoți, candidații *Ernest Ionescu* de capelan în parohia Blandiana și *Ion Foltis* pentru parohia Muncel, protop. Dej.

Cununie. În 19 August a. c. și-a serbat cununia în biserica ort.-rom. din Daneș dl *Gheorghe Miulescu* abs. al Acad. teol. din Cluj, cu d-șoara *Marioara Cristea* inv. — Sincerile noastre felicitări.

Ziua de Duminecă, în curând va fi declarată prin lege și în Turcia, ca sărbătoare oficială. După atâtea reforme ultraradicale făcute de Kemal-Pașa, începând cu lăpădarea fesului și desființarea poligamiei, era de așteptat să aducă și această reformă, căci Vinerea turcească, Sâmbăta evreiască și Dumineca creștină, făceau să se piardă trei zile în săptămână, în loc de una, producând daune în deosebi comerțului cu europenii. Aceasta va fi un mare pas spre unificarea internațională și un modest câștig al Duminecii creștine. Bieții turci vor putea fi adevărați turci tradiționaliști în orice țară, afară de Turcia.

Sfântul Christofor a devenit patronul bicicliștilor. E cunoscută legenda acestui sfânt uriaș — zugrăvit în bisericile noastre cu cap de porc sau de câine, — care făcea serviciul de trecător al oamenilor peste un râu, purtându-i pe umeri. Având să treacă odată și pe pruncul Isus s'a oprit în mijlocul râului nemai putând suporta greutatea ce-l apăsa. Ostenit zise: „par'că mă apasă întreg pământul“. Copilul Isus îi răspunde: „Mai mult decât atât, căci duci pe Cel ce a creat ceriul și pământul.“ Isus i-a aplecat capul în apă și l-a botezat. De aici a primit numele de Cristofor adecă cel ce a purtat pe Christos. — Cu

ocazia unei recente întreceri de biciclete la Paris și împrejurimi, la biserica Sf. Cristofor de pe Rue dela Convention, s'a putut vedea un șir nesfârșit de biciclete răzimate de ziduri iar stăpânii lor rugându-se în biserică pentru ajutor la întrecere. Iată un exemplu frumos de credință la unii oameni cari pe la noi se încred numai în puterile lor și prea puțin în cele ce vin de sus.

Clopot de porcelan s'au încercat și au reușit minunat la catedrala din Meissen (Germania). Ca trasul lor să producă armonie cât mai plăcută au fost puse în număr de 40. Dacă se va valida și durabilitatea, vor face o mare concurență clopotelor de aramă cari sunt cu mult mai scumpe.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL PAROHIAL ORT.-ROM. DIN IGHIEL

Licitație.

Consiliul parohial ortodox-român din *Ighiel*, poșta Ighiu, județul Aiba, dă în întreprindere prin licitație publică lucrările de **construire ale unei biserici noi** și invită pe antreprenorii cu cvalificație recerută pentru clădiri publice, cari doresc a lua parte la această licitație publică, ca **până în ziua de 9 Septembrie 1928** ora 12 a. m. să înainteze acestui consiliu parohial ofertele în scris, sigilate și provăzute cu vadiul de 10% dela prețul de strigare, în numerar, hârtii de valoare, ori libele de depunere acceptabile.

Licitația se va ținea în aceeași zi la ora 3 d. m. în comuna Ighiel în sala de învățământ a școalei primare.

Prețul de strigare este fixat în suma de 778.550 Lei.

Vadiul se va extrada celui încredințat cu executarea lucrărilor numai după terminarea și colaudarea lucrărilor, iar celorlalți reflectanți imediat după hotărâre.

Intrucât comuna bisericească va da materialul de piatră, cărămidă, nisip, var, eventual lemn și va presta munca publică, acestea se vor cocoti după prețurile din deviz și se vor scădea din prețul de construire. Planurile și devizul aprobat, precum și caetul de sarcini, se pot vedea la oficiul parohial din Ighiel, în fiecare zi în orele oficiale.

Consiliul parohial își rezervă dreptul, de a încredința cu executarea lucrărilor, fără considerare la prețul oferit, aceluia dintre oferenți, care va prezenta mai multă garanție și soliditate, cu adausul, că materialul aflător pe șanțier la începerea clădirii și aflat corespunzător, va fi obligat cel încredințat cu executarea lucrărilor, să-l preia în prețul statorit în devizul aprobat.

Pentru participarea la licitație nu se lichidează spese.

Ighiel, din ședința Consiliului parohial ținută la 6 August 1928.

(ss) **Procopiu Costea**, paroh-președinte, (ss) **Dionisie Popescu**, notar.

(ss) **Gavrilă Costea**, prim-epitrop.

Nr. 343/1928.

Văzut!

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia:

(ss) **Alexandru Baba**, protopop.

Nr. 371—1928.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Cârpiniș*, din protopopiatul Abrudului, se publică al doilea concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt: 1. Locuință în natură cu supraedificate. 2. $\frac{1}{4}$ jugăr grădină. 3. Venitele stolare uzitate. 4. Salar legal dela Stat conf. cvalificației

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare, se vor înainta în termenul arătat, subsemnatului oficiu.

Reflectanții pe lângă observarea celor cuprinse în Regulament, se vor prezenta subsemnatului oficiu și cu aprobarea acestuia în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

În conțelegere cu Consiliul parohial

Abrud, la 14 Iulie 1928.

Petru Popovici, protopop.

Nr. 328—1923.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Caila*, în protopopiatul Bistriței, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în revista „Renașterea“. Parohia are 521 suflete.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: 1. Salar preoțesc dela Stat. 2. Sesiune parohială 11 jugăre arător și $7\frac{1}{2}$ fânaț; cimitirul bisericii și o grădină; 1 jugăr pădure. 3. Stolele obișnuite. 4. Dela fiecare familie a cărei cap este indus în lista parohială, câte o ferdelă de bucate, cucuruz ori grâu, cari se pot răscumpăra și în bani cu prețul de piață. 5. În lipsa de casă parohială Consiliul parohial se va îngriji de locuință corăspunzătoare până la clădirea casei parohiale.

Reflectanții la acest post, având încuviințarea arhierească ca să poată concura, își vor înainta cererile susținute cu documentele de cvalificațiune regulamentară, la oficiul protopopesc ortodox în Bistrița și cu prealabila încuviințare din partea acestuia, se vor putea prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare, în comună pentru de-a cânta, predica, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul.

Bistrița, 24 Iulie 1928.

Oficiul protop. în conțelegere cu consiliul parohial.
Grigore Pletosu, protopop.

Nr. 336—1928.

3—3

CONCURS-REPETIT

Pentru întregirea parohiei vacante *Susenii-Bârgăului* din tractul Bistriței, se publică din nou concurs, cu termen de 30 zile, dela prima apariție în revista „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: 1. Salar dela Stat. 2. Sesiune parohială 20 jugăre pășune, cu prospecte de a fi întregită, $2\frac{1}{2}$ jugăre grădină și două cimitere. 3. Dela fiecare familie, o măsură cucuruz și o zi de lucru, eventual răscumpărate în bani. 4. Stolele obișnuite, conform împrejurărilor de astăzi. 5. De locuință corespunzătoare se va îngriji Consiliul parohial, până la clădirea casei parohiale.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile instruite, conform regulamentului, către oficiul protopopesc ort.-rom. în Bistrița și cu prealabilă încuviințare se vor putea prezenta și în parohie spre a cânta eventual liturghisi și predica. Se cere și încuviințare arhierească ca să poată concura.

Bistrița, 15 Iulie 1928.

Oficiul protop. în înțelegere cu Consilul parohial.
Grigore Pletosu, protopop.